

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji (304.)
w dniu 9 kwietnia 2019 r.

IX kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka, w celu nadania Radzie Działalności Pożytku Publicznego uprawnienia do zgłaszania kandydatów na stanowisko Rzecznika Praw Dziecka (cd.) (P9-75/18).
2. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 30 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, w celu wprowadzenia obowiązku wskazania w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony (co najmniej 6 miesięcy) przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie (cd.) (P9-77/18).
3. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatyw ustawodawczych dotyczących zmiany ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 24 czerwca 1983 r. o społecznej inspekcji pracy, w celu uporządkowania i uaktualnienia określeń ustawowych (P9-01/19) – 1, (P9-01/19) – 2.
4. Rozpatrzenie petycji w sprawie ustanowienia dnia 7 sierpnia Dniem Instruktora Nauki Jazdy (P9-02/19).
5. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu uporządkowania i uaktualnienia przepisów ustawy (P9-03/19).
6. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w celu ujęcia w ustawie procesu kształcenia i zdobywania uprawnień zawodowych przez specjalistów psychoterapii uzależnień oraz instruktorów terapii uzależnień (P9-06/19).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 10)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk)

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Dzień dobry państwu. Otwieram trzysta czwarte posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, podczas którego mamy do rozpatrzenia sześć petycji. Dwie z nich to kontynuacja, a cztery to nowe petycje.

Witam bardzo serdecznie senatorów, panią legislator, panią sekretarz z Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji; witam serdecznie państwa z Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji z panią dyrektora na czele. Witam też zaproszonych gości z poszczególnych ministerstw – będę ich jeszcze przedstawiał przed konkretnym punktem – i witam serdecznie media.

Przejdźmy w takim razie do rozpatrzenia pierwszej petycji, to jest do punktu pierwszego: rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka, w celu nadania Radzie Działalności Pożytku Publicznego uprawnienia do zgłaszania kandydatów na stanowisko Rzecznika Praw Dziecka. To jest ciąg dalszy.

Tylko krótko, jeśli bym mógł prosić. Bardzo dziękuję.

Główny Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Joanna Baranowska:

Joanna Baranowska, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa, wniesiona przez Federację Inicjatyw Oświatowych. Przedmiotem petycji jest poszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do zgłaszania kandydatów na rzecznika praw dziecka o Radę Pożytku Publicznego. Autorzy petycji zauważają, że rzecznik praw dziecka w trakcie pełnienia swojej funkcji wielokrotnie współpracuje z podmiotami społecznymi, stąd uważają, że takie podmioty powinny mieć głos, jeśli chodzi o zgłaszanie kandydatów na rzecznika. Podczas ostatniego posiedzenia komisji, które odbyło się w styczniu, zostało zaproponowane, żeby w przedmiocie petycji wypowiedziała się Rada Pożytku Publicznego, i taka też opinia została przesłana do komisji. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Dziękuję bardzo.

Tak, spłynęły do nas, zostały przekazane opinie pana profesora ministra Piotra Glińskiego, wiceprezesa Rady Ministrów, przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego; pana Adama Lipińskiego, sekretarza stanu, pełnomocnika rządu do spraw społeczeństwa obywatelskiego, pełnomocnika rządu do spraw równego traktowania, współprzewodniczącego Rady Działalności Pożytku Publicznego ze strony rządowo-samorządowej. Szanowni Państwo, nie mamy jeszcze stanowiska, opinii Rady Działalności Pożytku Publicznego jako organu kolegiального. Myślę, że powinniśmy zwrócić się o takie stanowisko, a więc wnoszę, aby Rada Działalności Pożytku Publicznego jako organ kolegialny przekazała do nas opinię w tej kwestii.

Otwieram dyskusję.

(Senator Rafał Ambrozik: Zgadząmy się.)

Zamykam dyskusję.

Kto z panów senatorów... Nie trzeba głosować. Tak?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czyli wystosujemy opinię i będziemy... Dobrze. Dziękuję bardzo.

Przejdźmy do kolejnego punktu: rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 30 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, w celu wprowadzenia obowiązku wskazania w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony, co najmniej 6 miesięcy, przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie. To też jest kontynuacja petycji. Bardzo proszę przedstawiciela biura analiz o zabranie głosu.

Starszy Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Monika Ruszczyk:

Monika Ruszczyk, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa, która zawiera wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 30 kodeksu pracy. Zmiana ta dotyczy wprowadzenia obowiązku wskazania w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu

umowy o pracę zawartej na czas określony, jednak co najmniej na okres 6 miesięcy, przyczyny uzasadniającej takie wypowiedzenie. W petycji autorzy wskazali na dyrektywę nr 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., która dotyczy porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, a dokładnie na klauzulę nr 4 pkt 1, która stanowi, że zatrudnieni na czas określony nie powinni być traktowani w sposób mniej korzystny niż porównywalni pracownicy mający umowę na czas nieokreślony jedynie z tego powodu, że mają umowy terminowe.

Odbyło się już posiedzenie komisji w tej sprawie. Do przewodniczącego komisji wpłynęły opinie z Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii. Czy mam pokrótce wskazać, czego dotyczą opinie?

(Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk: Tak.)

Dobrze. Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii wskazało, że w obecnym kształcie art. 30 §4 kodeksu pracy jest dla pracodawców bardziej elastyczny od tego proponowanego przez autorów petycji. Wskazano też, że umowy na czas określony stanowią ok. 24% wszystkich umów o pracę pracowników najemnych. Ministerstwo wskazało, że tak naprawdę temat wymagałby pogłębionych analiz danych będących w posiadaniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i że powinno się w tej sprawie wypowiedzieć również Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Taka opinia Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wpłynęła i w tej opinii ministerstwo powołuje się między innymi na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 2008 r., który orzekł, że art. 30 §4 kodeksu pracy w zakresie, w jakim pomija obowiązek wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony, nie jest niezgodny z art. 2 i art. 32 konstytucji Rzeczypospolitej. Ministerstwo powołało się również na dyrektywę Rady, o której przed chwilą wspomniałam, i wskazało na nowelizację kodeksu pracy, która weszła w życie 22 lutego 2016 r. i która wprowadziła zmiany w zakresie zatrudniania pracowników na podstawie terminowych umów o pracę. Tutaj wskazano, że ograniczono rodzaje umów o pracę do 3, zrezygnowano m.in. z umowy o pracę na czas wykonywania określonej pracy. Ponadto dookreślono specyfikę umowy o pracę na okres próbny, zmieniono zasady zatrudniania pracowników na umowy o pracę na czas określony i uzależniono długość okresu wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas określony od okresu zatrudnienia u danego pracodawcy. Ministerstwo wskazało również, że ze względu na istotne społeczne i gospodarcze znaczenie wprowadzenia takiego obowiązku w art. 30 §4 kodeksu pracy stanowisko w kwestii zmiany tego przepisu powinni zająć także partnerzy działający w Radzie Dialogu Społecznego. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Dziękuję bardzo.

Są z nami przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Witam bardzo serdecznie: panią Bożenę Lenart, głównego specjalistę do spraw legislacji w Departamencie Prawa Pracy; panią Natalię Cymerman, głównego specjalistę w Departamencie Prawa Pracy; oraz

panią Agatę Dudek, głównego specjalistę w Departamencie Rynku Pracy. Witam również bardzo serdecznie panią Annę Moraczewską z Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii, głównego specjalistę w Departamencie Małych i Średnich Przedsiębiorstw. Witam.

Czy panie chciałyby się odnieść do tej petycji?
(Wypowiedź poza mikrofonem)

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Departamencie Prawa Pracy w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Bożena Lenart:

Bożena Lenart, Departament Prawa Pracy.

Ja chciałabym tylko dodać w uzupełnieniu, że pan minister Szwed pismem z dnia 4 kwietnia zwrócił się do przewodniczącego zespołu problemowego do spraw prawa pracy RDS z prośbą o rozważenie objęcia porządkiem obrad zespołu teje petycji i tego postulatu.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Dobrze. Dziękuję bardzo.
Otwieram dyskusję.
Bardzo proszę.

Senator Andrzej Mioduszewski:

Składam wniosek o niepodejmowanie prac nad tą petycją.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Zagłosujmy.

Kto z panów senatorów jest za niepodejmowaniem prac nad tą petycją, za wnioskiem pana senatora Mioduszewskiego? (2)

Kto jest przeciw? (1)

Kto się wstrzymał od głosu? (2)

Dziękuję bardzo.

W związku z tym nie będziemy podejmowali prac nad tą petycją.

Przechodzimy do kolejnego punktu: rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatyw ustawodawczych dotyczących zmiany ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 24 czerwca 1983 r. o społecznej inspekcji pracy, w celu uporządkowania i uaktualnienia określeń ustawowych.

Bardzo proszę przedstawiciela biura analiz o przedstawienie tej petycji.

Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Maciej Kowalski:

Dzień dobry. Maciej Kowalski, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja indywidualna, wniesiona przez pana Sebastiana Adamowicza. Ma ona na celu uaktualnienie pojęć w ustawach o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz w ustawie o społecznej inspekcji pracy.

W ustawie o prokuraturii w art. 96 autor proponuje usunięcie wyrażenia „powodzie cywilnym”, gdyż ta instytucja nie występuje w kodeksie karnym od 2015 r.

Zmiana w ustawie o społecznej inspekcji pracy dotyczy zastąpienia użytych w ustawie wyrażen takich jak „zakład pracy” i „zakład” wyrażeniem „pracodawca”, a także „kierownik zakładu pracy” określeniem „osoba zarządzająca zakładem pracy”. Ten drugi postulat jest uzasadniony tym, że od 1996 r. stroną stosunku pracy nie jest zakład pracy, lecz jest nim pracodawca, zaś w kodeksie pracy nie występuje takie pojęcie jak kierownik zakładu pracy. Jeżeli chodzi o stan prawny, to należy podkreślić, że w ustawie o społecznej inspekcji pracy w wielu miejscach używa się właśnie wyrażen „zakład pracy” i „kierownik zakładu pracy”, ja jednak nie będę przytaczał ich wszystkich, ponieważ za długo by to trwało. Niektóre z nich są wymienione w opracowaniu, które przygotowałem.

Jeżeli chodzi o ustawę o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, to art. 96 stanowi, że w postępowaniu przed komisjami dyscyplinarnymi pierwszej i drugiej instancji w sprawach nieuregulowanych w rozdziale 9 ustawy stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego, a nie stosuje się przepisów między innymi o powodzie cywilnym. Chciałbym tylko przypomnieć, że w 1996 r. zmieniono przepisy prawa pracy, dostosowując je do nowej gospodarki, m.in. zmieniono pojęcie „zakład pracy” na „pracodawca” i, co ważne z punktu widzenia prezentowanej petycji, w ustawie nowelizującej przepisy kodeksu pracy w 1996 r. zapisano, że ilekroć w przepisach prawa pracy jest mowa o prawach i obowiązkach zakładu pracy lub kierownika zakładu pracy, przepisy te stosuje się odpowiednio do pracodawców.

I jeszcze dodatkowa informacja. Do Sejmu wpłynęły 2 petycje o treści i wnioskach tożsamych z prezentowaną petycją. Biuro Analiz Sejmowych opracowało do tych petycji krótkie opinie, w których stwierdzono, że zmiana przepisów jest wskazana i mogłaby się przyczynić do spójności oraz jasności obowiązujących przepisów. Do nas również wpłynęły 2 petycje, ale są one rozpatrywane łącznie, tak żeby nie prezentować dwóch na raz. Dziękuję, to tyle.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Bardzo dziękuję.
Otwieram dyskusję.
Pan senator Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Proszę państwa, jesteście słuchaczami kolejnej petycji tematycznie poświęconej aktualizacji oznaczeń, które występują w wielu aktach prawnych. Kwestią szczególną, która nie może być chwalona, jest fakt, że pan Maciej Kowalski z taką zegarmistrzowską powtarzalnością, co miesiąc, przysyła petycję co do 2 ustaw, prawie 2 ustaw. Ale

poza tym uważam, że prowadzi bardzo dobrą działalność, jest tylko problem, jak to ucywilizować, co zrobić, żebyśmy my, i, jak słyszę, Sejm nie byli zarzucani kolejnymi dziesiątkami kartek powiększających statystykę dotyczącą odrzuconych petycji, bo nie wątpię, że tu też będzie to miało miejsce, sam za tym zgłoszę, a żeby ta jego działalność została ukierunkowana i dała efekty. I tak sobie myślę, Panie Przewodniczący, że może byśmy zastanowili się, jak tę jego aktywność wykorzystać. Czy mógłby np. w formie zlecenia przygotować dla działu legislacyjnego taką listę, przegląd wszystkich ustaw, którą w miarę jak te ustawy będą procedowane, można by było uwzględnić? Np. w ustawie o społecznej inspekcji pracy występuje więcej anachronizmów, wiem, bo się tym zajmowałem. Zresztą to jest ustawa jeszcze postkomunistyczna, z czasu, kiedy występowały wielkie fabryki z wielkimi kominami, a zlecenia, umowy o dzieło to była sprawa szczerkowa, bo te formy kontraktów w ogóle nie występowały. Ponieważ takie ustawy nie są zmieniane, to nikt ich nie aktualizuje, a tu pan Kowalski chce nam udowodnić, że właśnie powinniśmy to zrobić, niejako na przekór. Dlatego ja bym prosił, żeby wykorzystać tę pozytywną energię pana Kowalskiego, tylko, powtarzam, to musiałoby być jakieś zlecenie z działu legislacyjnego Senatu na rzecz tej jego uporządkowanej działalności.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Bardzo dziękuję.
Bardzo proszę, jeszcze pan.

Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Maciej Kowalski:

Ja tylko chciałbym powiedzieć, tak gwoli wyjaśnienia, że osobą, która składa petycję, jest pan Sebastian Adamowicz, a to ja nazywam się Maciej Kowalski. (*Wesołość na sali*)

(*Senator Jan Rulewski: Też się nazywa...*)

Nie, osoba, która składała petycję...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Nie, nie, osoba, która składa petycję, nazywa się Sebastian Adamowicz...

(*Senator Jan Rulewski: A to przepraszam.*)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

(*Senator Jan Rulewski: ... odpowiedzialność pana przewodniczącego.*)

Ja takiej twórczości niestety nie prowadzę.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Tak, tak, to tutaj... Ja zrozumiałem, że pan przewodniczący pyta, jak pan się nazywa. (*Wesołość na sali*)

(*Senator Jan Rulewski: Tak, tak, tak.*)

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z panów senatorów...

Szanowni Państwo, ja wnoszę o to, żebyśmy nie podejmowali prac nad tą petycją.

Kto z panów jest za? (5)

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnego punktu: rozpatrzenie petycji w sprawie ustanowienia dnia 7 sierpnia Dniem Instruktora Nauki Jazdy – petycja P9-02/19.

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista
w Dziale Petycji i Korespondencji
w Biurze Analiz, Dokumentacji
i Korespondencji w Kancelarii Senatu
Joanna Baranowska:**

Joanna Baranowska, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa, wniesiona przez Polską Federację Stowarzyszeń Szkół Kierowców oraz niezrzeszonych przedstawicieli środowiska szkoleniowego w zakresie uprawnień do kierowania pojazdami. Przedmiotem petycji jest ustanowienie dnia 7 sierpnia Dniem Instruktora Nauki Jazdy. W opinii autorów petycji ustanowienie takiego dnia mogłoby być okazją do podjęcia cyklicznych działań edukacyjnych w dziedzinie podniesienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz formą nobilitacji osób, które zawodowo zajmują się szkoleniem młodych kierowców, a także osób posiadających uprawnienia do kierowania różnymi pojazdami. Autorzy petycji nie sprecyzowali rangi ani formy aktu, w którym mogłby być dodany przepis wprowadzający proponowany dzień świąteczny, ani też nie uzasadnili, dlaczego wybrali taką datę – 7 sierpnia.

Jeżeli chodzi o stan prawny dotyczący przedmiotu petycji, to chciałabym go przedstawić w 2 częściach, ale bardzo króciutko. W ujęciu historycznym istniał katalog branżowych dni świątecznych, który był załącznikiem do uchwały nr 95 Rady Ministrów z 24 kwietnia 1973 r. w sprawie obchodów uroczystych dni branżowych, zakładowych i regionalnych. Było tam wymienionych 29 dni świątecznych, takich jak Dzień Pracownika Handlu albo Dzień Transportowca i Drogowca. Uchwała ta została zniesiona w 2001 r. W obecnych przepisach nie ma reguły, która wskazywałaby, w jaki sposób można ustanawiać, zapisywać świąteczne dni branżowe. Mogą one być wprowadzone ustawą i tak się dzieje w przypadku służb mundurowych, np. jest święto wojska, Policji, czy Straży Marszałkowskiej. Może to być też akt wykonawczy do ustawy, tu chodzi np. o Dzień Górnika. Może się to dziać w drodze uchwały, np. jest uchwała Sejmu ustanawiająca Dzień Samorządu Terytorialnego, który jest jednocześnie świętem pracowników samorządu terytorialnego ustanowionym w związku z upamiętnieniem pierwszych wyborów, które odbyły się 27 maja i właśnie wtedy jest ten dzień. Dotyczy to też Dnia Radcy Prawnego, który został ustanowiony przez Krajową Radę Radców Prawnych w trzydziestą rocznicę uchwalenia ustawy o radcach prawnych. Zatem w przypadku każdego z tych dni jest jakiś związek przyczynowo-skutkowy, jeżeli chodzi o wskazanie konkretnej daty upamiętnienia, ale nie ma reguły dotyczącej aktu prawnego, w którym to może zaistnieć.

Chciałabym dodać, odnosząc się bezpośrednio do intencji, którą kierowali się autorzy petycji, czyli do podniesienia poziomu edukacji i bezpieczeństwa w ruchu drogowym, że w naszym kalendarzu można odnaleźć związane z tym święta. Jednym z nich jest Europejski Dzień Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego ustanowiony przez Komisję Europejską na 6 maja. Inny dzień, tj. 25 lipca, to jest Dzień Bezpiecznego Kierowcy ustanowiony w 2006 r. z inicjatywy Krajowego Duszpasterstwa Kierowców oraz kierowcy rajdowego Krzysztofa Hołowczyca, który założył Fundację „Kierowca Bezpieczny”. 25 lipca, czyli Dzień Bezpiecznego Kierowcy, wpisuje się w kalendarz Tygodnia św. Krzysztofa, patrona kierowców, którzy jest obchodzony w naszym kraju. Dziękuję uprzejmie.

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Bardzo serdecznie dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z panów senatorów lub zaproszonych gości chciałby zabrać głos?

Pan senator Rulewski. Proszę.

Senator Jan Rulewski:

Tak, chciałbym zabrać głos z racji pełnienia kiedyś funkcji związkowych. Nie wnikając na razie w ten szczegółowy opis, który przedstawił tutaj nasz dział, chcę powiedzieć, że każdy zawód ma prawo do godności, jak mówią, a wyznacznikiem takiej godności są m.in. obchody, które służą przybliżeniu opinii publicznej, sąsiadom, stowarzyszeniom, różnym instytucjom tego, na czym polega istota tego zawodu. I moje pierwsze pytanie było by takie, czy instruktor nauki jazdy to jest określony zawód. No bo to nie jest tożsame z umiejętnościami. Jeśli to jest zawód, to myślę, że uzasadnione jest pragnienie, aby godność tego zawodu była podkreślona poprzez ten dzień. Z kolei to, czy ktoś chce taki dzień mieć, czy nie, nie jest, tu oczywiście pani ma rację, jakąś, że tak powiem, kierownicą... Nie ma takiej kierownicy co do tego, czy chcą, czy nie... Wydaje mi się, że sama wola tych ludzi powinna być wystarczającym pretekstem czy nawet wprost żądaniem, aby to ustanowiono.

Trzecie zagadnienie to jest... Było tam pytanie o termin, o to, dlaczego to ma być 7 sierpnia. Tak? Moje podejrzenie jest takie, że jest okienko, że tego dnia nikt nie zajmuje i to byłaby dobra...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Są siódmego. Tak?

(Starszy Sekretarz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Renata Rucińska: Już obchodzą to święta.)

Już nawet obchodzą. Nie święto, tylko dzień. Jeśliby była kumulacja w jednym dniu, to nie byłoby to najlepsze rozwiązanie, bo oznaczałoby to, że istota tego, czyli propagowanie siły tego zawodu, godności tego zawodu, nie miałyby miejsca. Tak że oczekuję odpowiedzi na te pytania.

(Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk: Już?)

Może Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, które prowadzi rejestr zawodów byłoby tu właściwe...

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Bardzo dziękuję.
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)
Tak? Bardzo proszę.

**Naczelnik Wydziału Spraw Kierowców
w Departamencie Transportu Drogowego
w Ministerstwie Infrastruktury
Hanna Kowalska:**

Ja się nazywam Hanna Kowalska i jestem naczelnikiem wydziału w Departamencie Transportu Drogowego w Ministerstwie Infrastruktury.

Nasze ministerstwo nie przysłało stanowiska co do tej petycji, ale chciałabym powiedzieć w imieniu dyrektora mojego departamentu, że jeżeli jest taka możliwość prawna, żeby ustanowić taki dzień, to my ten pomysł popieramy. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Bardzo dziękuję.
Jeszcze pan senator Rulewski. Tak?

Senator Jan Rulewski:

Na to trzecie pytanie: czy...
(*Brak nagrania*)

Senator Jan Rulewski:

...Nie obrazi, że jego dzień...
(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

... np. Konstytucji 3 Maja... Prawdopodobnie byłoby niezbyt eleganckie, żeby tego dnia obchodzono dzień kilku innych zawodów. Prawda? Moje pytanie jest takie: czy nie ma tutaj jakiejś kolizji?

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Dziękuję bardzo.

W pełni szanując instruktorów nauki jazdy, bo naprawdę należy im się szacunek za dość trudną pracę... Myślę, że warto, żebyśmy kontynuowali prace nad tą petycją, a jednocześnie poprosili o opinię na piśmie ministra infrastruktury. Brakuje nam w tej petycji pewnych uszczegółowień, stąd zobaczymy ostatecznie... Zapoznamy się ze stanowiskiem ministra infrastruktury, będziemy dalej pracowali nad tą petycją, o to wnoszę.

Czy ktoś z panów senatorów ma odrębne zdanie? Nie. Zgadzamy się. Dziękuję bardzo.
Zamykam ten punkt.

Punkt piąty to rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu uporządkowania i uaktualnienia przepisów ustawy.

Bardzo proszę, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

**Główny Specjalista
w Dziale Petycji i Korespondencji
w Biurze Analiz, Dokumentacji
i Korespondencji w Kancelarii Senatu
Wanda Wójtowicz:**

Wanda Wójtowicz, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

To jest petycja indywidualna, wniesiona przez pana Sebastiana Adamowicza. Petycja dotyczy podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu uporządkowania i uaktualnienia przepisów ustawy. Autor petycji postuluje zmiany art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez odesłanie do art. 337 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Autor petycji wnosi, że postulowane zmiany przyczynią się do uporządkowania i uaktualnienia przepisów ustawy.

Jeżeli chodzi o stan prawny, to obecnie art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawierają odesłanie do art. 96 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, która to utraciła moc z dniem 1 maja 2014 r. Na podstawie art. 96 uchylonej ustawy o cudzoziemcach pracodawca lub osoba, która powierzyła cudzoziemcowi wykonywanie pracy zarobkowej lub innej, była zobowiązana do poniesienia kosztu wydalenia cudzoziemca w przypadku, gdy to wydalenie następowało w związku z wykonywaniem tej pracy niezgodnie z przepisami ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Jeżeli chodzi o stan obecny, to podobne unormowanie zostało zamieszczone w art. 337 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach, który stanowi, że podmiot, który powierza wykonanie pracy lub pełnienie określonej funkcji, ponosi koszty dotyczące wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, gdy taka decyzja została wydana w związku z wykonywaniem pracy przez cudzoziemca bez zezwolenia na pracę. Tutaj trzeba podkreślić, że funkcjonujące w ustawie zapisy nie wpływają na możliwość i poprawność stosowania przepisów tej ustawy.

Dodam jeszcze, że tożsama petycja była przekazana do Sejmu. Sejmowa Komisja do Spraw Petycji 14 marca rozpatrzyła tę petycję i podjęła decyzję o przygotowaniu projektu dezyderatu do prezesa Rady Ministrów. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Bardzo dziękuję.

Jest z nami pani Bożena Sadowska, dyrektor Biura Prawnego Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Czy kilka słów w tej kwestii...

**Dyrektor Biura Prawnego w Urzędzie do
Spraw Cudzoziemców Bożena Sadowska:**

Bożena Sadowska, Urząd do Spraw Cudzoziemców.

Powiem tak. To jest ustawa, która jest w zakresie działania ministra pracy, a spostrzeżenia osoby wnoszącej petycję są zasadne. Sądzę, że naprawienie tego błędu będzie możliwe przy okazji jakiejś nowelizacji tych przepisów, co na pewno w najbliższym czasie się wydarzy.

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Dziękuję bardzo.

Czy przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej chcą zabrać głos w tej kwestii?

**Główny Specjalista w Departamencie
Rynku Pracy w Ministerstwie Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej Agata Dudek:**

Dzień dobry. Agata Dudek, Departament Rynku Pracy.

My oczywiście też widzimy zasadność wprowadzenia takiej zmiany, tak że przy okazji najbliższej nowelizacji ustawy o cudzoziemcach na pewno będziemy współpracowali z Urzędem do Spraw Cudzoziemców, żeby wprowadzić taką poprawkę.

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Bardzo serdecznie dziękuję. To optymistyczne. W związku z tym wnoszę o zakończenie prac nad tą petycją. Kto...

(Senator Jan Rulewski: Ale jeszcze nie.)

A nie, jeszcze...

(Senator Jan Rulewski: Ja przepraszam bardzo, ja nie zrozumiałem.)

Tak?

Senator Jan Rulewski:

Skoro jest uznanie dla tej petycji, a dalej – chęć jej wdrożenia, no to ja rozumiem, że przyjmujemy tę petycję, tylko ministerstwa nie są w stanie określić terminu wejścia... Czy też...

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

To może zwrócimy się na piśmie co do tego, do kiedy... Może tak?

(Senator Jan Rulewski: Tak.)

To ja proponuję co innego, Panie Senatorze.

(Senator Jan Rulewski: No?)

Myślę, że wszyscy jesteśmy zgodni, że tutaj potrzeba tych rozwiązań, które były w petycji. W związku z tym wystosujemy pismo do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej...

(Senator Jan Rulewski: I Urzędu do Spraw Cudzoziemców.)

...i oczywiście do Urzędu do Spraw Cudzoziemców z zapytaniem o ramy czasowe tej nowelizacji, o której panie wspominały. Tak? Tak że dziękuję pięknie. Czyli zawieszamy prace, nie kończymy ich, tylko zawieszamy do momentu otrzymania tego pisma. Bardzo serdecznie dziękuję.

I ostatni z punkt na dzisiaj: rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w celu ujęcia w ustawie procesu kształcenia i zdobywania uprawnień zawodowych przez specjalistów psychoterapii uzależnień oraz instruktorów terapii uzależnień – petycja P9-06/19.

Poproszę panią z Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

**Główny Specjalista
w Dziale Petycji i Korespondencji
w Biurze Analiz, Dokumentacji
i Korespondencji w Kancelarii Senatu
Marzena Krysiak:**

Marzena Krysiak, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa, została wniesiona przez Krajową Radę Związków i Stowarzyszeń Abstynenckich „Krajowa Rada”. Autorzy petycji proponują, aby art. 21 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi rozszerzyć o nowe zapisy. W tych zapisach proponują: zdefiniowanie pojęcia leczenia odwykowego; wskazanie wymogów kwalifikacyjnych dla osób ubiegających się o uzyskanie certyfikatu zarówno specjalisty psychoterapii uzależnień, jak i instruktora terapii uzależnień; określenie procedury udzielania certyfikatów. Ponadto autorzy petycji wnoszą o uregulowanie kwestii dotyczących uzyskiwania akredytacji przez podmioty, które ubiegają się o organizację szkoleń oraz przeprowadzenie egzaminu certyfikacyjnego, a także o określenie wymogów stawianych podmiotom mającym realizować poszczególne etapy programu, zasad przeprowadzania kontroli i realizacji programu szkoleniowego, a także sposobu powoływania komisji egzaminacyjnych. W uzasadnieniu do petycji autorzy podnoszą argument, że likwidacji uległ funkcjonujący od 20 lat system kształcenia terapeutów uzależnienia od alkoholu i nastąpiło to w związku z utratą mocy obowiązującej rozporządzenia ministra zdrowia z 25 czerwca 2012 r. w sprawie organizacji, kwalifikacji personelu, sposobu funkcjonowania i rodzajów podmiotów leczniczych wykonujących świadczenia stacjonarne i całonocne oraz ambulatoryjne w sprawowaniu opieki nad uzależnionymi od alkoholu oraz sposobu współdziałania w tym zakresie z instytucjami publicznymi i organizacjami społecznymi.

W opinii wnoszących petycję, na mocy nowych przepisów wykonawczych, które obowiązują od 1 stycznia 2019 r. – mowa tu o rozporządzeniu ministra zdrowia w sprawie funkcjonowania podmiotów leczniczych sprawujących opiekę nad uzależnionymi od alkoholu – psychoterapia osób uzależnionych prowadzona będzie przez specjalistów psychoterapii uzależnień oraz instruktorów terapii uzależnień, których proces kształcenia, a także doświadczenie zawodowe nie uwzględnią specyfiki pracy z osobami uzależnionymi od alkoholu, a także technik terapeutycznych, które są stosowane w prowadzeniu terapii takich osób. Zdaniem autorów petycji, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu merytorycznego takiej psychoterapii jest konieczne stworzenie ram prawnych dla kształcenia terapeutów w sposób, który uwzględni specyfikę i potrzebę tej grupy pacjentów, poprzez dokonanie zaproponowanych przez nich zmian ustawowych.

Analizując obecny stan prawny w zakresie poruszonego w petycji problemu, należy podkreślić, że od 1 stycznia 2019 r. nastąpiły zmiany w programie szkolenia, które do tej pory, czyli do końca 2018 r., było prowadzone przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, a na mocy obowiązujących przepisów od 1 stycznia 2019 r. tę rolę przejęło Krajowe Biuro do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii. W nowym akcie wykonawczym zaproponowano też przepisy przejściowe, których nie będę tutaj szczegółowo referować, one są opisane w informacji o petycji, na stronie szóstej.

Chciałabym też dodać, że do Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w marcu bieżącego roku wpłynęło stanowisko Rady Superwizorów Psychoterapii Uzależnień, w którym autorzy poparli postulaty zawarte w omawianej petycji, a także podkreślili, że poprzedni system kształcenia specjalistów prowadzących terapię osób uzależnionych od alkoholu oraz ich rodzin charakteryzował się wysokim poziomem merytorycznym i organizacyjnym. Zdaniem Rady Superwizorów Psychoterapii Uzależnień włączenie ścieżki kształcenia realizowanej w ramach Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych do ścieżki Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii szkolącego terapeutów do pracy z uzależnieniami od narkotyków zmierza do nieuprawnionego ujednolicenia oddzielnych i różnych od siebie ścieżek certyfikacji. W tym stanowisku rada przedstawiła szczególne uwagi, w tym negatywnie odniosła się do skutków obowiązującego już rozporządzenia ministra zdrowia w sprawie funkcjonowania podmiotów leczniczych sprawujących opiekę nad uzależnionymi od alkoholu, o którym mówiłam, a także do 2 projektów rozporządzeń ministra zdrowia, nad którymi trwają prace w Rządowym Centrum Legislacji. Tu jest mowa o rozporządzeniu ministra zdrowia w sprawie szkolenia w dziedzinie uzależnień oraz rozporządzeniu zmieniającym rozporządzenie określające tryb składania ofert, kryteriów ich oceny oraz terminów postępowania konkursowego w sprawie wyboru programu specjalistycznego szkolenia w dziedzinie uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Dziękuję bardzo.

Jest z nami na posiedzeniu pani Anna Puchacz-Koziół z Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, kierownik Działu Prawnego, radca prawny – witam serdecznie. Jest też pani Jadwiga Fudała z Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, kierownik Działu Lecznictwa Odwykowego i Programów Medycznych.

Czy panie chciałyby zabrać głos co do tego punktu? Bardzo proszę.

Kierownik Działu Prawnego w Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Anna Puchacz-Koziół:

W imieniu Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych chciałabym przekazać, że jak najbardziej popieramy tę petycję i jesteśmy za. Wspomniane tutaj przez panią rozporządzenie dało Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych możliwość dokończenia programu szkolenia, mamy możliwość przeprowadzenia egzaminu do roku 2024 i możliwość przedłużania akredytacji dla szkół, które uzyskały akredytację do prowadzenia programu szkolenia, do roku 2023.

Jeszcze tylko dodam, że zmiana, która weszła w życie i spowodowała, że PARPA tylko jakby dokańcza proces szkolenia specjalistów, była spowodowana tym, że tematyka, która była w poprzednim rozporządzeniu, była materia ustawową. Dlatego też był taki postulat, że ta materia, która była w tym wcześniejszym rozporządzeniu, musi być uregulowana w ustawie i stąd właśnie ta idea, żeby cały program dotyczący szkolenia specjalistów był zawarty w ustawie o wychowaniu w trzeźwości. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Pan senator Rulewski.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A nie, jeszcze pani. Przepraszam. To jeszcze pani. Tak?

Panie Senatorze, możemy?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

To bardzo proszę.

Kierownik Działu Lecznictwa Odwykowego i Programów Medycznych w Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Jadwiga Fudała:

Chciałabym tylko dodać, że tak naprawdę sprawa dotyczy grupy osób, które prowadzą terapię uzależnienia od alkoholu. Jest to grupa około 5 tysięcy osób, które już mają certyfikaty, i są to ci, którzy rozpoczęli proces kształcenia

i powinni go skończyć i kontynuować. Wszyscy nowi absolwenci – a leczenie uzależnienia od alkoholu obejmuje opieką ponad 6 razy więcej pacjentów niż to jest w przypadku uzależnienia od narkotyków – będą kształcili się w ramach ścieżki narkomańskiej, tak powiem w skrócie. To budzi zrozumiałe niepokój o jakość opieki, o jakość przygotowania terapeutów do specyfiki pracy z pacjentami uzależnionymi od alkoholu i ich rodzinami. To są różni wiekowo pacjenci, to są pacjenci z różnymi potrzebami rozwojowymi. Specyfika związana z wiekiem prowadzi do tego, że w leczeniu alkoholowym 1/4 pacjentów to są rodziny, czyli partnerzy, partnerki, dzieci, osób uzależnionych, czego w tamtej ścieżce się nie prowadzi, tam prowadzi się pracę z młodymi ludźmi i raczej ich rodzicami. Tych specyfik jest bardzo dużo i bardzo trudno jest to połączyć tematycznie w jednym programie.

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Tak, oczywiście, to jest zrozumiałe. Dziękujemy bardzo.

Pan senator Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Nic dodać, nic ująć. Państwa opinia jest merytoryczna, odpowiada również środowisku, która zajmuje się tym od dziesiątków lat. Jeśli ono już ma jakąś pretensję, to o to przerzucanie z jednej podległości w drugą, w tym przypadku z PARPA do zagadnień narkomańskich, tak powiedzmy, choć także ważnych. To jest skutkiem tego, że te kwestie są regulowane tylko rozporządzeniami, przemijającymi. Stąd słuszność tej petycji i prośba o to, żeby te sprawy miały uregulowanie ustawowe.

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Właśnie tak.

Dotarli do nas przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia. Bardzo mi miło, witam serdecznie. Przepraszam, państwo dopiero weszliście, ale my już kończymy ten punkt odnośnie do tej petycji, więc zapytam: czy kilka słów co do tej petycji...

**Zastępca Dyrektora
w Departamencie Zdrowia Publicznego
i Rodziny w Ministerstwie Zdrowia
Dariusz Poznański:**

Jeśli można, to powiem tak. Sprawa jest nam znana, dotyczy tego, nad czym pracujemy od kilku miesięcy, tj. podniesienia standardów kształcenia w zakresie psychoterapii uzależnień. Ostatnie zmiany, które zostały wprowadzone nowelizacją ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, doprowadziły do tego, że docelowo od tego roku nabór związany z kształceniem specjalistów psychoterapii uzależnień będzie prowadzony w oparciu o ujednoczony program szkoleniowy. To jest związane z różnymi argumentami,

z poruszonym od wielu lat tematem rozbieżności w programach kształcenia i różnicami w podejściu, jeżeli chodzi o psychoterapię uzależnień od alkoholu i od narkotyków. Z uwagi na to, że profil użytkowników narkotyków i osób uzależnionych od alkoholu zmienił się w taki sposób, że obecnie trudno już mówić o takim klasycznym uzależnieniu tylko i wyłącznie od jednej substancji psychoaktywnej i bardzo często są to uzależnienia mieszane, a do tego są też uzależnienia od tytoniu czy uzależnienia behawioralne, to naszym zdaniem konieczne jest coraz większe dążenie do tego, żeby program specjalizacji uwzględniał bardzo różne aspekty uzależnień. I stąd te zmiany. W najbliższym czasie prace nad rozporządzeniami wykonawczymi określającymi sposób wybierania szkół, które będą prowadziły szkolenia, i zakres programu merytorycznego kształcenia psychoterapeutów uzależnień znajdują swój finał i w oparciu o to będziemy pracować. W naszej ocenie te rozwiązania, które zostały wypracowane, przyczynią się do tego, że będzie coraz lepsza, bardziej kompleksowa oferta świadczeń z zakresu psychoterapii uzależnień. Czy to jest odpowiedź na pytania?

(Brak nagrania)

**Zastępca Przewodniczącego
Łukasz Mikołajczyk:**

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pan senator Rulewski. Tak? Bardzo proszę.

Senator Jan Rulewski:

Myślę, że to, iż musiał się pan wypowiedzieć w niewłaściwym momencie, spowodowało u mnie pewną niejasność. Stanowisko PARPA było dość jasne, tj. chodzi o to, żeby po prostu podtrzymać ten obecny system co do wysokiego statusu pracowników terapeutycznych, którzy, nie ukrywamy, mają pretensje do tego, żeby być wśród personelu, powiedziałbym, medycznego lub paramedycznego. Zepchnięcie ich na pozycję – nie wiem, czy ministerstwo to proponuje – związaną ze zwalczaniem narkotyków uważa się tam za degradację. Poza tym obecne formy ich wykorzystywania i właściwie ta degradacja ich kwalifikacji powodują, że są oni przedmiotem lobbingu. Nie ukrywamy, tu chodzi też o pieniądze dla prywatnych ośrodków leczenia uzależnień, gdzie zdaniem środowiska, które broni PARPA, wymagane są wysokie kwalifikacje. Jest jasne, że gdy obniży się te kwalifikacje, to powiększy się liczba tzw. specjalistów. Moje pytanie do pana jest takie: czy w tej sprawie jest zgoda – krótko – z tym, co reprezentują państwo z Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, czy też jest tu spór?

**Zastępca Dyrektora w Departamencie
Zdrowia Publicznego i Rodziny
w Ministerstwie Zdrowia
Dariusz Poznański:**

Powiem tak. Mówimy o dwóch sprawach. Pierwsza sprawa wiąże się z osobami, które obecnie mają już kwalifikacje i uzyskały certyfikaty czy to, że tak powiem, w jed-

nym nurcie, czy w drugim i na zasadzie praw nabytych jak najbardziej są uprawnione do dalszego uczestniczenia w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej. Tutaj nie ma żadnej zmiany i nie ma żadnej deprecjacji czy oceniania, że ktoś jest lepszy czy gorszy.

Jeżeli chodzi o przyszłość, to ten program, który był tworzony, jest programem wspólnym i tutaj nie ma tak, że jedna ścieżka wyparła drugą ścieżkę, że coś jest ocenione jako gorsze lub lepsze, bo ten program był tworzony we współpracy Ministerstwa Zdrowia z Krajowym Biurem do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, z Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Ten program uwzględnia... Analizy przypadków, które są np. omawiane na egzaminie... To znaczy ktoś może sobie wybrać, czy, że tak powiem, bardziej profiluje się co do specyfiki uzależnień od alkoholu, czy co do specyfiki uzależnień od narkomanii, ale co do zasady rdzeń tego programu jest taki sam i tu tak naprawdę korzystamy z najlepszych rozwiązań, które były wypracowywane przez lata zarówno przez jedną, jak i przez drugą instytucję. Tutaj wybieraliśmy te rzeczy, które są najlepsze, a z tego, co jest wątpliwe czy nieadekwatne do obecnego poziomu wiedzy, czy organizacji systemu ochrony zdrowia, rezygnowaliśmy. To jest kompromis, ale on jest potrzebny. W Sejmie wielokrotnie

odbywały się dyskusje Parlamentarnego Zespołu do spraw Profilaktyki Uzależnień i tam był podnoszony postulat, żeby ujednoczyć ścieżki kształcenia i profile umiejętności. Tak naprawdę było tylko kwestią czasu, kiedy to się stanie. Teraz nie widzimy możliwości powrotu do tego, co było, bo przez kilka miesięcy trwała dyskusja ze środowiskiem, ta decyzja, w naszej ocenie, została przyjęta, a szkoły się przygotowują do tego, żeby startować w konkursach i uzyskiwać dofinansowanie na kształcenie w ramach tego ujednoczonego kursu.

Zastępca Przewodniczącego Łukasz Mikołajczyk:

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, jeśli nie ma już żadnego głosu w dyskusji... Uważam, że powinniśmy pracować nad tą petycją, w związku z tym bardzo proszę Ministerstwo Zdrowia i Polską Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych o opinię w tej sprawie na piśmie. Wrócimy do tej petycji na którymś z kolejnych posiedzeń. Tak? Dziękuję pięknie.

Dziękuję bardzo. Zamykam trzysta czwarte posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 58)

Kancelaria Senatu
Opracowanie:
Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów
Druk i łamanie:
Centrum Informacyjne Senatu, Dział Edycji i Poligrafii